

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

De Marino Tomacello.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ERIDANORVM

9 Vm monti dum culta probas, inculta Neera
 Te capit, illaqueans simplicitate sua.
 Tantum pexa coma, sususq; sine arte capillus,
 Quem tenui textu linea uitta tegit.
 Per faciem candor, natiuaq; purpura fulget.
 Arte uacant comptus oris, & arte gena.
 Mundities sine lege quidem, sine lege nitela,
 Cura sed ipsa decens, non operosa tamen.
 Nil petum, aut petulans oculis, incessus honestus,
 Et nulla tinctus rusticitate pudor.
 Frons laeta, & facilis gestus, risusq; sereni,
 Condit & urbanus singula uerba lepos.
 Nil ex arte tamen, licet haec ex arte profecta
 Cuncta putes, crescit simplicitate decor.
 Qui te Petre capit. capiunt sine labe papillae.
 Quas uestit tenni fascia linteolo.
 Et tu culta probas? rudis & male doctus amator.
 Qui damnes id quod cara Neera probet.
 Qui damnes quod amas? tu cultum desere, ne te
 Deserat incultis culta Neera modis.

DE MARINO Tomacello.

n Ostra Tomacellus legeret cum carmina risit,
 Atq; ait, o' quantum desipit iste senex.
 Quid tibi cum Eridano, quid cum Būdenide lympha,
 Quodq; & amor liquido sucina in amne legit.
 Audit amor, ridetq; uirum, missaq; sagitta
 Arnus & haec in te spicula torquet, ait.
 Arnus ait chariose senex tuus haec tibi iactat
 Arnus, nequitiae conscius ipse tuae.

Ecquid amas male sane senex? cumq; Arnide lympha
 Quid tibi? num nostro hæc nequior Eridano?

AD FRANCISCVM AELIVM.

n Non Aeli me longa qdē grauat ipsa senectus,
 Sed quod abest heu tot millibus Eridanus.
 Ille meos ignis leuat, & mea vulnera sanat.
 Heu qui sanat, abest, qui leuet, ille & abest.
 Fundite Pierides nimbium, qui diluat ignes.
 Stella uel è coelo quæ medearis ades.

ERIDANVS Phaëthontem consolatur.

a Mbustum Phaethonta rotis solaribus, auræ
 Exceptum fluuijs destituere uadis.
 Suscipit Eridanus, totumq; liquentibus undis.
 Solatur densis clausus arundinibus.
 Parce precor Phaëthon lacrimis, tua vulnera sensit
 Saturnus, summi pulsus ab arce poli.
 Cuiq; suis stant fata locis, mihi uoluitur annis,
 Annis inexhaustis non rediturus aquis.
 Terra tibi est genitrix. caelum tamen inde petisti,
 Ipse docet casus, quid ferat hora sequens,
 Expertus patrium decus, ingratusq; parenti
 Cede polo, & tenebris qua potes usq; late.
 Tutius in paruo uiues lare. sors mihi in amne est,
 Et tamen a' nimbis, a' pluuijsq; petor.
 Optasti currus patrios, excussus ab illis
 Vix nostris tutus sedibus hospes ades.
 Qui ruit ex alto, præceps ruit. ima ruina
 Nulla est. è summo qui cadit, ille cadit.